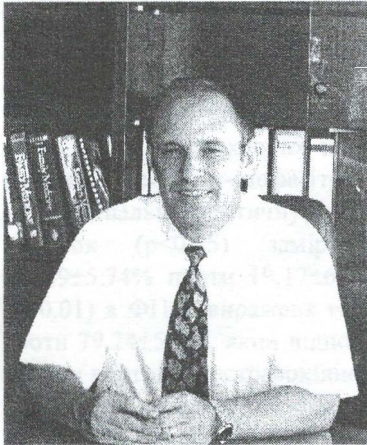

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ

ДЕКАНУ ФАКУЛЬТЕТУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ УЖГОРОДСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ, ЗАВІДУВАЧУ КАФЕДРИ ТЕРАПІЇ ТА СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ, ПРОФЕСОРОВІ

ІВАНУ ВАСИЛЬОВИЧУ ЧОПЕЮ – 50

Народився Іван Васильович 22 червня 1954 року на Хустщині Закарпатської області, де й закінчив восьмирічну школу, після якої вступив на навчання у Хустське медичне училище. У 1972 році зарахований на медичний факультет Ужгородського державного університету, який з відзнакою закінчив у 1979 році і продовжив навчання в аспірантурі в нашому університеті. У травні 1982 року достроково захистив кандидатську дисертацію в Москві, а з грудня цього ж року почав працювати асистентом кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб медичного факультету УжДУ. Одночасно проводив колоноскопичні дослідження в обласному гастроентерологічному центрі. Для завершення докторської дисертації у 1989 році переведений на посаду молодшого наукового співробітника і до лютого 1991 року працював над дисертацією у Московській медичній академії ім. І.М. Сеченова, де і захистив у травні місяці цього ж року докторську дисертацію. Його вчителями в цей період були всесвітньовідомі академіки професори Уголев Олександр Михайлович та Гребенев Андрій Леонідович. Це була велика школа мудрості, яка дала молодому вченому імпульс на все життя.

Почалася цікава робота зі студентами. Новатор-педагог, талановитий організатор, висококваліфікований терапевт, відомий у країні та за її межами науковець – ось такий наш ювіляр. З іншого боку, Іван Васильович надзвичайно скромна і гуманна людина, котра розуміє людей і завжди допомагає їм чим може. Його високі моральні якості, принциповість і вимогливість служать прикладом для всіх нас. У ювіляра прекрасна сім'я: дружина Оксана Іванівна – відомий в краї спеціаліст ультразвукової діагностики в акушерстві та гінекології – очолює обласний центр планування сім'ї. Виховують доньку Чопей Ксенію, яка щойно повернулася з навчання в Каліфорнійському університеті (США) як переможниця конкурсу серед студентів СНД "Акт в підтримку свободи".

З 1991 року у зв'язку з реформуванням вищої освіти очолив першу в нашому краї кафедру післядипломної освіти, яка повністю створена за його ініціативи з метою покращення підготовки лікарів-інтернів як Закарпатської, так і інших областей України, а також студентів із-за кордону. За його безпосередньої участі створена навчально-методична та матеріально-технічна база з післядипломної підготовки лікарів області з десяти основних спеціальностей. Це послужило базою для відкриття факультету післядипломної освіти, який він і очолює. За безпосередньої участі професора Чопея І.В. було організовано підготовку сімейних лікарів для медичних закладів Закарпатської області, навчання в магістратурі, а також розроблено та впроваджено моделі спеціалізації дільничних терапевтів та педіатрів безпосередньо в районних центрах без відриву від роботи. У 2002 році за ініціативою професора Чопея І.В. відкрито Центр сімейної медицини, що в місті Ужгород. Центр оснащено сучасним обладнанням, за ним закріплено територіальну дільницю міста Ужгород. Тут для навчання студентів використовуються адаптовані до місцевих умов навчальні програми, швидкісний Інтернет, електронні носії інформації, дистанційні форми навчання, апробовано систему проведення екзамену без екзаменатора з одночасним аудіовідеоконтролем. Сотні сімейних лікарів добрим словом згадають ювіляра як людину широкої ерудиції, блискучого лектора. Неодноразово був на стажуванні в Німеччині, США, Чехії, Словаччині, Угорщині. Лише за останні два роки за ініціативи Івана Васильовича підписано декілька міжнародних угод про співпрацю: з Ягелонським медичним університетом та Сілезькою медичною Академією (Польща), Будапештським медичним університетом (Угорщина), Орегонським університетом (США). Слід відмітити, що більшість викладачів кафедри сімейної медицини також пройшли закордонне стажування в США та Польщі, яке організував ювіляр.

За ініціативою професора Чопея І.В. на базі факультету післядипломної освіти у 2000 році розпочато підготовку студентів для здобуття другої вищої освіти із спеціальності "Правознавство" та основних економічних дисциплін та іноземних мов. У 2003 році Іван Васильович здобув другу вищу освіту із спеціальності „Правознавство”.

Багатогранна і наукова діяльність Чопея І.В. Під його керівництвом захищено 3 кандидатські, 1 докторська та 15 магістерських робіт, підготовлено до захисту 4 кандидатські дисертації. Зараз в аспірантурі та магістратурі у професора Чопея І.В. навчається ще 5 науковців. Іван Васильович організував Асоціацію сімейних лікарів

Закарпатської області та провів три міжнародні науково-практичні конференції з участю понад 300 вчених з країн США, Польщі, Угорщини, Російської Федерації, Словаччини тощо. Він автор понад 200 наукових публікацій, 7 монографій, 4 навчальних посібників та 3 патентів.

Чопей І.В. є членом Координаційних рад (при Міністерстві охорони здоров'я України – з сімейної медицини та післядипломної освіти, при голові Закарпатської ОДА – „Здоров'я нації”, при Міністерстві освіти і науки України – з ліцензування та акредитації з спеціальності „Медицина та фармація”), членом Спеціалізованої Вченої ради із захисту кандидатських та докторських дисертацій у Київській медичній академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика.

За вагомий вклад у розвиток медичної науки та освіти краю Іван Васильович неодноразово нагороджувався грамотами Закарпатської обласної державної адміністрації та Закарпатської обласної ради, Міністерства освіти і науки України та Міністерства охорони здоров'я України. Декілька тижнів тому він нагороджений нагрудним знаком обласної державної адміністрації “За розвиток регіону”. Відмінник освіти України.

Тисячі лікарів-інтернів, а також лікарів-курсантів, які пройшли спеціалізацію та курси удосконалення на факультеті післядипломної освіти за останні десять років і колектив кафедри сімейної медицини, а також всього факультету сердечно вітають ювіляра і бажають йому довгих щасливих і плідних років життя.

М.М.Ганич,
академік Української академії наук,
доктор медичних наук, професор,
завідувач кафедри охорони материнства
та дитинства ФПО УжНУ

Б.М. Пацкань,
кандидат медичних наук, доцент УжНУ,
завідувач кафедри хірургічних дисциплін
ФПО УжНУ

Е.П.Шимко,
доктор медичних наук, професор ФПО
УжНУ

P.S. Коли матеріал цього номеру був повністю зверстаний, прийшла радісна звістка зі столиці. Завдяки зусиллям нашого ювіляра з нового навчального року на факультеті післядипломної освіти відкрито ще 6 нових спеціальностей: дві в інтернатурі (анестезіологія та невідкладна медицина) та чотири для спеціалізації лікарів області з офтальмології, захворювань вуха, горла, носа, дерматовенерології та інфекційних захворювань.

Оскільки Іван Васильович з раннього дитинства людина творча і його поетичні рядки неодноразово публікувалися на шпальтах різних видань, ми з дозволу автора публікуємо його вірш, присвячений саме його ювілею:

*Коли мені вже п'ятдесят минуло,
Я зрозумів – життя біжить мов мить.
І радість й горе, успіх й розпач – все це було!
Чи зміг би ти життя-дорогу повторити?*

*Міняти все? Із чистого листа почати?
Чи так пливати в човні ріки життя?
Післядипломну далі розвивати.
А дистанційну здати в небуття?*

*Чергових учнів в Радах захищати.
Сімейну й страхову до справи довести.
Болонську угоду розвивати.
Шукати гранди. Факультет вести.*

*Та час біжить із кожним днем скоріше.
Вже сиві скроні й лиса голова.
І згадую слова бабусі все частіше:
“У друзях і родині – людина мов скала.*

*Якщо сюди додаси віру нашу,
Щоденну працю, вірність назавжди.
Роки не будуть тягарем на ношах.
І скільки б не прожив – щасливим будеш Ти”.*

*І треба було ювілей справляти.
Щоб зрозуміти мудрість давніх слів.
Як кажуть: тут ні взяти, ні додати.
Та саме він оце мені довів.*

*Коли мені вже п'ятдесят минуло.
Я зрозумів, що в друзях сильні ми.
В колегах, учнях. І звідкіля б не дуло.
Для них простелю найдорозжчі килими.*